

Het pelgrimken van Kevelaer

Inhoudende de litanien, hymni, liedekens,
herders-dichtjens, en reys gebeden voor de processie van
Kevelaer

A. Poirters

bron

A. Poirters, *Het pelgrimken van Kevelaer, inhoudende de litanien, hymni, liedekens, herders-dichtjens, en reys gebeden voor de processie van Kevelaer*. Z.n., Roermond 1655

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/poir001pelg01_01/colofon.php

© 2015 dbnl

děni

Ave Maria.

*Komt Pelgrims met vlyt, wilt dese Maget eeren,
Soo hoord' zy uw' Gebedt, eer gy sult wederkeeren,
Zy is een Voors[pre]kers', voor ons dogh allegaer;
Besoeckt dan dese plaets, en komt na KEVELAER.*

A P P R O B A T I E.

*Dit Kevelaers Pelgrimken heeft niet in, dat tegen het Catholyc[k] Geloof is
strydende, maer ter contrarie magh profijtelyk gedruck[t] worden, Actum in
Roermonde, den 8, Juny 1655 V. A.[J.]*

Tot den Leser.

Beminde Vrienden, den H. Pattiarch Jacobus seyt, dat ons Leven een korte Pelgrimagie is, verganckelyck als eenen roock, windt bobbelken ofte bloemen der aerden. Den tydt loopt te post, brengt brieven daer op staet cito, cito, cito, om te kennen te geven, hoe haest het met ons gedaen is. Denckt hoe menigh en hebt gy selver niet sien sterven, die nauwelycks den tydt gegeven is, om eens over haer voorgaende sonden te suchten, en hebben soo voor het strenge oordeel Godts moeten verschynen om rekeninge te geven: Wy zyn niet sekerder in onse Pelgrimagie, laet ons over sulckx geduerigh gedencken, dat 't by avontuer den lesten dagh is de welcke gegeven is om onse rekeninge te overdencken: Geluckigh syn de gene die hun sonden beweenen, ende voor den loon van den korten tydt haers levens de Eeuwige blydtschap verkrygen by Godt, ende zyn lieve geselschap: Maer schroomelyck is het, als men denckt op de Hel, daer men eeuwich, eeuwich, eeuwich met dat afgrysselyck geselschap der duyvelen sal branden, en getormenteert worden, Och! wat zyn alle blydtschappen des wereldts, stampse allemael by een: wat sullense geven als verdriet, als gyse wat te veel gebruyckt, en eenen schroomelycken Loon hier voor verkryght. Niet beter als een geruste conscientie, die, al dat de werelt ons voorhoudt, onder de voeten treedt, en o dese maniere de Werelt Adieu seght.

De Kevelaersche Devotie

Adieu ô Wereldt snoode Vrouw,
 U blijdschap steckt vol spaen berouw,
 Adieu genucht schijn honingh soet,
 Gy vult met gal ons heel gemoet.
 Adieu eersuchtigh purper kleedt,
 Gy deekt, maer heelt geen Herten leet;
 Adieu Rijckdommen lief verdriet,
 Gy steekt, maer thoont u doorens niet,
 Adieu geselschap dat noch lacht,
 Weet dat de droefheyt u verwacht:
 Adieu mijn lief, wort vry de bruydt,
 Voor my ick gae, ick scheyder uyt:
 Adieu myn bloedt, en Ad'lijck huys,
 Daer is geen rust als in het Cruys,
 Hier meed' treck ick langhs bergh en dal,
 Een Slaef van Godt is Heer van al.

Reys-gebeden, Volgens de Roomsche Maniere: In den aenvanc van de Reys.

Antiph. In den wegh des Vredes.

Canti.

Gebenedijdt zy den Heere Godt van Israel, wan[t] hy heeft besocht, ende gedaen de verlossinge zijns volcks.

Ende heeft ons opgerecht eenen tooren der Saligheydt in David zijns dienaers huys.

Gelyck hy gesproken heeft door den mondt van zijn heylige Propheten, die van't begin der wereldt zijn.

Verlossinge van onse vyanden, ende uyt de handt van alle die ons haeten.

Om bermhertigheyt te doen met onse Vaders,

ende te gedencken sijns H. Testaments.

Den Eed die hy geswooren heeft tot Abraham onsen Vader, dat hy ons soude geven.

Dat wy sonder vrees zynde verlost uyt de handen onser Vijanden, hem dienen souden.

In heyligheyt ende rechtveerdigheyt voor hem alle onse dagen.

Ende gy Kint sult een Propheet des Alder-hooghsten genoemt worden, want gy sult gaen voor het aengesicht des Heeren, om zyn wegen te bereyden.

Om kennisse der Saligheyt te geven aen zijnen Volcke, tot vergiffenisse van haere sonden.

Door het binnenste der bermhertigheyt ons Godts door de welcke hy ons besocht heeft, den op-ganck uyt den hoogen.

Om te lichten den geene die in de duysternisse ende in de schaduwe des doodts sitten, om te beschicken onse voeten in den wegh des vrede.

Glorie zy den Vader, ende den Soon, ende den H. Geest

Gelijck het was in den beginne, nu ende altijdt, ende in de eeuwen der eeuwen, Amen.

Antiph.

In den wegh des Vredes geweerdicht ons te bestieren, den almogenden ende bermhertigen Heere: En den Engel Raphael, die gaet met ons over wegh, op dat wy met vrede, gesontheyt ende blijdschap, wederom mogen komen tot ons eygen.

Heere weest genadigh. Christus weest genadigh.

Heere weest genadigh. Onsen Vader die daer zijt, etc.

V.

Ende en leydt ons in geen quaede bekoringe.

R.

Maer verlost ons van den quaeden.

V.

Maeckt uwe knechten saligh.

R.

Mijn Godt die in u hopen.

V.

Seyndt ons Heere hulpe van het Heyligh.

R.

Ende van Syon beschermt ons.

V.

Weest ons Heere eenen Toorn van sterckheyt.

R.

Van het aensicht des vyandts.

V.

En laet den Vyandt op ons geen voordeel hebben.

R.

Ende dat den Soon des boosheyt hem niet en vervoordert ons te beschadigen.

V.

Gebenedijdt is den Heere t'allen dagen.

R.

Den Heer van onse Saligheden die make ons reys voorspoedigh.

V.

Heere thoont ons uwe wegen.

R.

Ende uwe Paden die leert ons.

V.

Och ofte onse wegen bestiert wierden.

R.

Om te bewaeren uwe rechtveerdighmackinge.

V.

[H]et gene krom is sal recht worden.

R.

Ende de ongebaens[t]e in effene Wegen.

V.

Den Heere heeft sijn Engels over u bevolen.

R.

Dat zy u bewaeren souden in alle uwe wegen.

V.

Heere verhoort mijn Gebedt.

R.

Ende mijnen roep kome tot u.

V.

Den Heer zy met u.

R.

Ende met uwen Geest.

Gebedt.

O Godt! die de Kinderen van Israel met drooge voet-paden door het midden der Zee hebt doen gaen, die de drij Koningen door de leydende Sterre den wegh geopent hebt: Wy bidden u, geeft ons een voorspoedige reyse ende stil weder, op dat wy door den lijdsman uwen H. Engel tot de Plaetse daer wy na gaen, ende ten lesten tot de Haven der Eeuwige Saligheyt geluckelijck mogen geraecken, Amen.

O Godt! die Abraham u kindt, verlost zynde van de wreede Chaldeen, door alle de wegen van zijne uytlandsche Reyse hebt onverhindert bewaert. Wy bidden u, dat u geweerdicht ons uwe

Dienaeren te bewaeren. Zijt ons ô Heere in der yl een gunstigen by-stant, op den wegh eenen troost, in hitte een verkoel plaets, in regen ende koude een deckleet, in vermoeytheyt eenen vaer-wagen, in tegenspoet een weir plaets, in gladdigheyt eenen steunstock, en in schip braeck een haeven, op dat wy door u als leydts man, daer wy naer trecken, geluckelijck toe geraecken mogen, ende eyndelijck gesont weder 't huys komen Amen.

Wy bidden u, ô Heer! weest onser Gebeden tegenwoordigh, ende beschickt den wegh van u Dienaeren in den persoon van uwe saligheyt, op dat wy tusschen alle verscheydentheden van desen wegh ende leven mogen altijd door u hulpe beschermt worden, Amen.

Wy bidden u Almogenden Heere, vergunt dat u huysgesin ingegaen in den wegh der saligheyt, ende naervolgende de vermaninge vanden H. Ioannes uwen voor-looper tot hem dien hy voorseydt heeft, onbevreesst geraecken magh, door onsen Heere Iesum Christum uwen Sone, die met u leeft ende regneert in eenigheyt des Heyligen Geest, Godt voor alle eeuwen der eeuwicheden, Amen.

V.

Laet ons in vrede gaen.

R.

In den naem des Heeren, Amen.

Als gy de Reys gebeden gelesen sult hebben, ende u bevolen in de beschermigne van Godt almachtigh ende de Voorspraeke van de H. Maget Maria, moogt gy dit naer-volgende Versken lesen, en daer naer de volgende Lof-sangen op den wegh van Kevelaer gebruycken.

[Sa Pelgrimken wacker aen]

Sa Pelgrimken wacker aen,
't Is meer als tijdt om voort te gaen,
Siet gy niet dat den daegeraet,

Van u af voor de venster staet;
 De ander gaen al even sterck,
 En loopen spoedigh naer de Kerck,
 En wachten op haer knien neer,
 Den zegen van den Opper Heer.
 Sa spoeyt u ras t'is meer dan tijdt,
 Anders zijt gy dien zegen quyt,
 Sa 't Calabasken op u zij,
 En neemt u stockjen oock daer by:
 Klopt voor u borst, en roept tot de Maeght,
 Dat zy dogh voor u sorge draeght,
 Roept Heer, siet m' armen sondaer aen,
 Wilt dat ongelucken van my slaen,
 Op dat wy met geluck te gaer,
 Mogen komen tot Kevelaer.

Pange lingua gloriosi, Corporis mysterium, Sanguinisque pretiosi, Quem in mundi pretium, Fructus ventris generosi, Rex effundit gentium.

Nobis datus, nobis natus, Ex intacta Virgine, Et in mundo conversatus, Sparso verbi femine, Sui moras incolatus, Miro clausit ordine.

In supremae nocte coenae, Recumbens cum fratribus Observata lege plene, Cibis in legalibus.

Cibum turbae duodenae, Se dat suis manibus.

Verbo in Caro panem verum, Verbo carnem efficit, Fitque languis Christi merum, Etsi sensus deficit, Ad fit mandum cor sincerum, Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum, Veneremur cernui, Et an[o]q[u]um documentum, Novo cedat ritni, Praestet fides supplementum, Senium defectui.

Genitori Genitoque[,] Laus & jubilatio, Salus, honor, virtus quoque; Sit & Benedictio, Procedenti ab utroque[,] Compar sit laudatio.

Amen.

Van het Alderheyligste Sacrament des Autaers.

Toon: O Heyligh Saligh, &c.

O Goddelijck, o Hemels Broodt!
 Daer al de Saligen om wenschen,
 Noyt Engel was op u genoodt,
 Maer sijt alleen spijs voor de menschen,
 Al viel het Manna t'elcken dagh,
 Noch moesten onse Ouders sterven:
 Maer die u hier eens nutten magh,
 Die sal het eeuwich leven erven.
 Wie 't Bruyloft Kleet hier niet en draeght,
 Maer valt in s'Koninckx straffe handen,
 Die wordt de Bruyloft uytgejaeght,
 In druck en krijsselingh der tanden.
 Nu staen ick met den Publicaen;
 Nu val ick neer met Magdalene:
 O bloedigh waerdigh Pellicaen,
 Wilt my dese gunst dick verleene.

*Veni Creator Spiritus,
 Mentis tuorum visita,
 Imple superna gratia,
 Quae tu creasti pectora.
 Qui Paracletus diceris,
 Donum Dei altissimi,
 Fons vinus, ignis charitas,
 Et Spiritus unctio.
 Tu septiformis munere,
 Tu digitus paternae Dextrae.
 Tu rite promissum Patris
 Sermone ditans guttura.
 Accende lumen sensibus,
 Infunde amorem cordibus,
 Infirma nostri corporis,
 Virtute firmans perpeti.*

Hostem repellas longius,
 Pacemque dones protinus,
 Ductore sic te praevio:
 Vitemus omne noxium.

Per te sciamus da Patrem,
 Noscamus atque Filium,
 Te utriuique Spiritum,
 Credamus omni tempore.

Gloria Patri Domino,
 Natoque, qui a mortuis,
 Surrexit, ac Paraclito,
 In saeculorum saecula, AMEN.

Tot Godt den Helighe Geest.

Op de wijze: *O Coninginne vroet.*

Komt tot ons Heyligh Geest,
 Wilt in ons herte daelen,
 O[n]tsteckt dat aldermeest,
 Met uwe straelen.

Want gy waerachtigh zyt,
 Het vier, en Godt almachtigh,
 Die onse Ziele verblijdt,
 Met liefde krachtigh.

Gy zijt die schoon Fonteyn,
 Oorspronck van alle deughden,
 Vol van genuchten reyn,
 En Godt der vreughden.

Door u liefde verwermt,
 Ons hert, tot allen stonden,
 Soo worden wy beschermt,
 Van alle sonden.

Verdrijft van ons het quaet,
 Blijft by ons vroegh en spaede,
 Geeft gratie, hulp en raet,
 Door u genaede.

Aen ons in dit dal.
 Met uw' bermhertigh Oogen,
 Wilt ons druck en tranen al,
 Met peys af droogen.
 Op dat wy toch hier naer,
 U met den Vader boven,
 En Godt den Soon een paer,
 Eens eeuwich loven.

Litaniae lauretanae

Kyrie Eleyson, Christe Eleyson.
Kyrie Eleyson.
Christe andi nos, Christe exaudi nos.
Pater de coelis Deus, miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, miserere nobis.
Spiritus sancte Deus, miserere nobis.
Sancta Maria, ora pro nobis. Ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix, " "
Sancta Virgo Virginum, " "
Mater Christi, " "
Mater divinae gratiae, " "
Mater puriffima, " "
Mater castiffima, " "
Mater inviolata, " "
Mater intemerata, " "
Mater amabilis, " "
Mater admirabilis, " "
Mater Creatoris, " "
Mater Salvatoris, " "
Virgo Prudentiffima, " "
Virgo Veneranda, " "

<i>Virgo praedicanda.</i>		Ora pro nobis.
<i>Virgo potens,</i>	" "	
<i>Virgo Clemens,</i>	" "	
<i>Virgo Fidelis,</i>	" "	
<i>Speculum Justitiae,</i>	" "	
<i>Sedes Sapientiae,</i>	" "	
<i>Causa nostrae laetitiae,</i>	" "	
<i>Vas Spirituale,</i>	" "	
<i>Vas Honorabile.</i>	" "	
<i>Vas insigne devotionis,</i>	" "	
<i>Rosa mistica,</i>	" "	
<i>Turris Davidica,</i>	" "	
<i>Turris Eburnae</i>	" "	
<i>Domus Aurea,</i>	" "	
<i>Foederis Arca,</i>	" "	
<i>Janua Coeli,</i>	" "	
<i>Stella Matutina,</i>	" "	
<i>Salus infirmorum.</i>	" "	
<i>Refugium peccatorum,</i>	" "	
<i>Consolatrix afflictorum.</i>	" "	
<i>Auxilium Christianorum,</i>	" "	
<i>Regina Angelorum,</i>	" "	
<i>Regina Patriarcharum,</i>	" "	
<i>Regina Prophetarum,</i>	" "	
<i>Regina Apostolorum,</i>	" "	
<i>Regina Martirum,</i>	" "	
<i>Regina Confessorum,</i>	" "	
<i>Regina Virginum,</i>	" "	
<i>Regina Sanctorum omnium,</i>	" "	
<i>Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine.</i>		
<i>Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.</i>		
<i>Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.</i>		

*Ave Maris stella,
 Dei Mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix Coeli porta
 Sumens illud Ave,
 Grabriël is ore,
 Funda nos in Pace,
 Mutans nomen Evae.
 Solve vincla reis,
 Profer lumen coecis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.
 Monstra te esse Matrem:
 Sumat per te preces:
 Qui pro nobis natus,
 Tulit esse tuus.
 Virgo singularis,
 Inter, omnes mitis,
 Nos culpis folutis,
 Mites fac & castos,
 Vitam presta puram,
 Iter para tutum,
 Ut[i]videntes Jesum,
 Semper collaetemur.
 Sit laus Deo Patri:
 Summo Christo decus,
 Spiritui sancto:
 Trino honor unus,
 AMEN.*

[Gloriosa Domina:]

*Gloriosa Domina:
 Excelsa super sidera,
 Qui te Creavit provide:
 Lactasti sacro ubere.
 Quod Evae tristis abstulit:
 Tu reddes almo germine,
 Intrent ut astra flebiles:
 Caeli fenestra facta es.
 Tu Regis altijanua
 Et porta lucis fulgida:
 Vitam datam per Virginem:
 Gentes Redemptae plaudite.
 Gloria tibi Domine:
 Qui natues es Virgine:
 Cum Patre, & sancto Spirtitu:
 In sempiterna saecula,
 AMEN*

Liedeken.

Het Pelgrimken singht voor, en verweckt zyne Mede-gesellen tot de Pelgrimagie.

Op de wijze: *Ick ben een arme Pelgrim siet.*

Komt Pelgrims komt volght my naer,
Wy sullen onse reys beginnen,
Wy sullen gaen groeten Kevelaer,
De soete Koninginne.

Komt volght my naer met kloecken moet,
 En neemt van daegh een goey couragie,
 Op dat wy altemael te voet,
 Voldoen ons Pel[gri]magie.

Wy zijn doch Pellegrims allegaer,
 Wy hebben hier geen vaste Steden,
 't Is hier al droefheyt voor en naer,
 Soo langh wy zyn beneden.

Hoe menigh Son is opgestaen,
 Die my met droefheyt sagh bevangen,
 Hoe dickwils vont de bleecke Maen,
 Noch tranen op mijn wangen.

Dat is het leven van ons al,
 Dan hier eens komen, en weer scheyden,
 Den wegh loopt door het tranen dal,
 Die ons naer huys sal leyden.

O Vaderlandt! ô Vaderlandt!
 Wanneer sult gy my eens ontfangen,
 Tot u is mijn herte brant,
 En sucht met groot verlangen.

Och, dat'er eenen Engel waer,
 Die mijne stappen wilde schrijven
 Al viel de reys my noch soo swaer,
 Het sou mijn swackheydt stijven.

Wel aen dan Pelgrims kloeck met moet,
 Sa altemael goede couragie,
 Op dat wy al gelijck te voet,
 Voeldoen ons Pelgrimacie.

Liedeken.

Op de wijze: *Maria Coninginne.*

Ach! wat sal ick beginnen,
 Waer toe sal ick mijn sinnen,
 Begeven eerst voor al?

't Is nacht voor mijne oogen,
'k En kan mijn tongh niet boogen,
Den voet staet naer den val.

2. Den nacht komt voor mijn sonden,
Die mijn gesicht verbonden,
Als ick my Godt aen haer:
Mijn tongh die versteven,
Als ick my heb begeven,
Te wesen leugenaer.

3. Denck ick nu my te rechten,
Stracks wycken mijn gevrechten,
'k En kan niet blijven staen,
'k Val stracks al weer daer onder,
't Is wonder boven wonder,
Dat ick niet ben vergaen.

4. Wie magh my dan ontwecken,
En als van binnen trecken,
En roepen, sa ras, ras,
Ontweckt u oogen 't slapen,
Wilt met ons troost gaen rapen,
Wy geven ons op't pas.

5. Ach! soo ick mede sou gaen reysen,
Soo vallen mijn gepeysen,
In veelderley bestel:
Wie sal mijn slapheyt stijven,
Mijn oogen open vrijven,
't Is sints met my niet wel.

6. My dunckt ick heb vernomen,
Dat is noch te bekomen,
Te *Kevelaer* by die *Maeght*,
Maria die aen allen,
Die haer te voeten vallen,
Verleent al wat men vraeght.

7. Dat wy dan al te samen,
Nu dese Reys aennamen,
En gaen gelijcker handt,
Versoecken ende vragen,
In dese lange dagen,
Den nood geen onderstant.

8. Sy is die schoone Sterre,
Die als den Schipper verre,
Verseylt is van de Straet:
Door Winden en Tempeesten,
Afleydigh van quaey Geesten,
Hem treckt uyt alle quaet.

9. Dit Licht moet hy aenschouwen,
Dan heeft hy vast betrouwen,
Dat hy geraecken sal,
Tot't Landt daer hy wilt komen,
Dat hy had voor-genomen,
Te binden eerst voor al.

10. Verleent my licht van binnen,
Op dat mijn duyster sinnen,
Van duysternis ontslaen;
Van sonden hun bekeeren,
Tot uwer grooter Eeren,
En wandelen 't Hemels baen.

11. Daer toe zijn ons gesangen,
En ons Reys aengevangen,
Naer uw' in Kavelaer:
Maria hoort ons allen,
Die u te voete vallen,
Alhier van Iaer tot Iaer.

**Liedeken,
Vol minnellycke suchten tot de H. Maget Maria.**

Op de wijze: *Adjeu, adjeu, wy scheyden.*

Wat sal ick gaen beginnen,
 Maria Maget soet?
 Den brant van uwer minnen,
 Gy tot my blaecken doet;
 Gy sijt die ick bemin, ô weerdige Koningin!
 Gy sijt mijn Bruydt, mijn Moeder,
 Mijn troost mijn toeverlaet?
 Uw Soon is mijn behoeder,
 Op u mijn hope staet;
 Gy sijt die ick bemin, ô weerdige Koningin!
 Och had ick soo veel monden,
 Als Sterren in't Firmament,
 'k Ginck uwen lof verkonden,
 Die gy hebt sonder ent,
 Gy sijt die ick bemin, ô weerdige Koningin!
 Och had ick soo veel zielen,
 Als water, locht en landt,
 Vol van gedierten krielen,
 Ick schonck s'uyt eenderhandt;
 Gy sijt die ick bemin, ô weerdige Koningin!
 Helaes! och bitter klaegen,
 Dat ick katijvigh mensch,
 U niet en kan behaegen,
 Soo ick begeer en wensch;
 Gy sijt die ick bemin, ô weerdige Koningin!
 Ick sal my alle daegen,
 En dat tot uwer Eer,
 In alles gaen beter dragen,
 En dienen onsen Heer;
 Gy sijt die ick bemin, ô weerdige Koningin!

Een 't samen-sprekeinge tusschen den Engel ende den Sondaer.

Op de Wijse: *Ons Vader Godt gepresen.*

Den Auth.

Een Engel wordt gesonden,
Van Godt den Heere goet
Tot een die lagh in sonden,
En swom in s'werelts vloet. Tot een, etc.

Den Eng.

Sondaer gy meught wel beven,
Dat gy in sonden sijt,
Den Heer sal u begeven,
En korten uwen tijde. Den, etc.

Den Auth.

Den sondaer lagh alleene,
Hy wiert verschrickt voorwaer,
Seer ras was hy ter beene,
Benauwt soo stont hy daer. Seer, etc.

Den Eng.

Wilt u quaet leven laten,
De deught wilt nemen aen,
Neemt Godt tot uwer baten,
Eer u de doodt komt slaen. Neemt, etc

Den Sond.

Sou my de doodt bevangen,
In mijn quaet leven groot,
Och doetse wat verlangen,
Ick ben van deughden bloot. Och, etc.

Den Eng.

Ick sal u niet laten,
Stelt u in goeden staet;
Mijn woorden wilt wel vaten,
Eer gy ter aerden gaet. Mijn, etc.

Den Sond.

Wat helpt het triumpheren,
Als ick soo sterven moet,
Ick wil 't al Kenoncieren,
En soecken't eeuwich goet. Ick, etc.

Den Eng.

Och mijn beminde Ziele,
En sijt niet wanckelbaer,
Dat u niet en verniele,
Het pack der sonden swaer. Dat, etc.

Den Sond.

Adjeu ô werelt schoone,
 Ick neme mijnen ganck,
 Tot Christus doorne Croone,
 En tot dat Cruyce lanck. Tot, etc.

L. de Q. Peyst om d'Ure.

Een nieuw liedeken van de H. Maget Maria.***Stemme: Alsoo't begint.***

Maria schoon,
 Seer excellente persoon,
 Mijn hert u lof te singen pooght,
 Der Maeghden Croon,
 Waerachtigh Salomons Throon,
 Naer mijn gebedt u ooren booght,
 En u groote bermhertigheyt tooght,
 Dat ick uwen dienaer,
 Hier magh prijsen eenpaer,
 Al u deughden seer klaer,
 En u wegen eenpaer.
 Mijn hert tot u verhooght,
 En my van alle sonden drooght.
 Godts Moeder reyn,
 Een maeght der maeghden certeyn,
 Duyfken van Noe seer getrouw,
 U maght met kleyn,
 Thoont ons togh alle gemeyn,
 Troost ons altijdt in onsen rouw,
 Want gy zyt een weerdige vrouw,
 Wiens saet excellent,
 Heeft het helsche Serpent,
 't Welck ons braght in torment,
 Heel verplet en geschent,
 Naest Godt ick op u bouw,
 Wilt mij helpen soo ick vertrouw.

Slagh. oorden stont,
 Een spiegel reyn sonder fout,
 Leere die Iacob heeft sien staen,
 Des levens Hout,
 Verwermt ons herte seer kout,
 Doet ons den rechten wegh in-gaen,
 Want t'is toch al u maeght onderdaen,
 Godt den Vader u mint,
 Godt den Soon is u kindt,
 Den heyligen Geest is u vrient,
 Al den Hemel u dient;
 En den vijandt op de baen,
 Moet voor u aenschijn vlieden gaen.

Liedeken.

Op de wijze: *Den dagh is soo vreughden-ryck,*

Weest duysent-mael van ons gegroet,
Maria, liefste Moeder,
Moeder ende Maget soet,
 Van Christus onsen broeder,
 Wy loven en dancken u met den m[o]nt,
 En 't samen uyt s'herten oprechten gront,
 Voor alle die weldaeden,
 Die gy ons menschen hebt gedaen,
 Als gy hebt willigh toe-gestaen,
 Iesum in u te laeden.

2. Want soo togh Iesus niet en waer,
 Uyt u voor ons geboren,
 Waeren wy niet allegaer,
 Voor eeuwigelijck verloren;
 Maer als gy Iesus tot u kindt,
 Ontfangt, die ons soo seer bemindt,
 Dat hy wild' zijn ons broeder;
 Neemt ons togh met Iesus aen,
 En wilt soo zijn voortaan,
 Voor ons als een Moeder,

3. O Maria, Moeder soet,
Vol sogh der genaeden;
Spijst u kinders met dat goedt,
Met hemelsche weldaeden;
Den Heer, die altijd met u is,
Geeft ons tot een bewaerenis,
Bidt hem toch voor allen,
Dat hy ons met hulp voorsiet,
Dat hy ons helpt uyt 't verdriet,
Om niet meer te vallen.

4. ô Moeder Godts gebenedijdt,
Boven alle Vrouwen;
Om dat gy geweerdicht zijt,
Godts Soon in u te houwen;
De vrucht uws Lichaems gebenedijdt,
Vertoont ons om te zijn verblijdt,
Bidt voor ons sondige menschen;
Dat wy door u liefste kindt,
Altijdt mogen zijn bemint,
Waer naer dat wy wenschen.

5. Maria d'hemels Coningin,
Vertroosters in het lijden,
Geeft dat ick altijd min;
Wilt my van sonden bevrijden;
Mijn hert, mijn Ziel, soeckt Kevelaer,
Mijn trage voeten volgen naer,
Om u aldaer te vinden;
Met hoop dat u lieve handt,
Van den droeven sonden-bandt,
Mijn Ziel sal ontbinden.

6. Geneest gy mijne quale niet,
Die noch is van buyten;
Dat en is geen swaer verdriet,
Noch reden om te fluyten,
Dat gy my, ô Moeder, verlaeten sult,
Soo langh als ick ben sonder schuldt;

Maer mijns lichaems lijden,
 Wel geleden om den Heer,
 Is om myn Ziel meer en meer,
 Naermaels te verblijden.

7. Doet dan met ons al wat gy wilt,
 Maria soete maget,
 Wapent ons met lijdens schilt,
 Soo't lijden u behaeght,
 Soo't wel zijn is tot Saligheyt,
 Soo helpt ons uyt den boosen strijdt,
 Dat wy u altijd loven,
 Hier op der aerd' tot Kevelaer,
 Iaer tot Iaer, en noch hier naer,
 Met d'Engelen daer boven

Een nieuw liedeken tot de H. Moeder der bermhertigheyt.

Op de Wijse: *Alhier te Nymegen binnen.*

1. Maria Koninginne,
 Gy zijt die ick beminne,
 Gy zijt die Ester schoon,
 Die om my te verblijden,
 In mijnen druck en lijden,
 Ontfangen hebt de Croon. Gy zijt, etc.

2. Godts Soon hebt gy ontfangen,
 Om het Serpent te vangen,
 En scheuren het plackaet,
 Dat nu al was verkondight,
 Om dat ick had gesondight,
 Verleydt door quaden raet. En, etc.

3. Gy spreckt voor mijn misdaeden,
 O Moeder der genaeden,
 O uytgelesen Son,
 Abigail seer machtigh,
 Die door gratie krachtigh,
 Des Conincks kroon verwon.

En dat uwen Naem verheft,
 Om dat gy haer verr' overtreft,
 En spant dan over al de Croon,
 En haelt den eerste prijs voor loon.

Den Herder bemerkende de godtvruchtigheyt van Phylis zyn liefste Susterken, ende niet willende wycken aen haere liefde, gaet dichten ter eeren van de H. Maget, ende mits daer nogh geen boeckjens, Vaentjen, ofte Medalien en waeren, daer Mariam in geteekent was, gaet haeren Naem snyden in de schorsen van de boomen.

Al ben ick maer een herders knecht,
 Als schijn ick vry al wat te slecht,
 Al draegh ick maer een groven rock,
 Al draegh ick maer een eycken stock,
 Al heb ick oock een plomp verstant,
 Gelijck men buyten vint op't landt,
 Al heb ick in geen school verkeert,
 De liefde die maeckt ons geleert,
 De liefde scherpt den slechten bloedt,
 Veel beter als den meester doet,
 Terwijl sy dan van haeren brandt,
 In mijne boesen heeft geplant,
 Soo wil ick dese Coningin,
 Verkondigen ten Boschwaert in:
 Ick wil gaen drucken in het wout,
 Den Naem Maria op het hout,
 Ick wil die in het groen,
 Dat plachten Minnaers al te doen:
 Koos Paris niet den Popelier,
 En schreef daer op sijne eerste vier,
 En schreef daer desen heelen sin,
 Genono is't die ick bemin;
 Een ander schrijft op een Meloen,
 Een landts-man snyt in een Pompoen,

Ofte in een Kalabas die wies,
Een Prins graveert hem op't servies,
Hy seyt: dat smaect anders soet,
De spijs maeckt dat al beter bloedt;
Een ander acht het meeste pant,
Den Naem geschreven met haer handt,
't Schijnt dat hy naer geen doot en vraecht,
Als hy dees hooge Namen draecht;
Maer wie op sulcke liefde blijft,
't Is water-verwe die hy schrijft;
Geen vlam en wordt soo ras geblust,
Gelijck de vlam van quaden lust,
Die flackert eens gelijck het vlas,
En wordt terstont maer stof en as;
Maer mijne diepe minne schicht,
En komt niet van vrouw Venus wicht;
Het is een ander schoon Godin,
Die my ontsteckt in haere min,
En die my altijd branden doet,
En staet gedrukt in mijn gemoedt,
Het is die alder-schoonste maeght,
Die gy noch oydt u leven farght,
Veel soeter als den honinck-raet,
Die midden in den Thijmus staet;
Veel soeter als den Rijnschen Wijn,
Oock als hy magh gesuyckert zijn,
Veel soeter als de muscadel,
Al smaecten sy noch eens soo wel,
Veel soeter als den Spaenschen most,
Die om zijn weerde soo veel kost,
Veel soeter als Kaneel en reys,
Al quam hy oock uyt't Paradys,
Veel soeter als een heel bancket,
Daer al het soetste is geset,
En is't dan wonder dat ick min,

Dees aldersoetste Koningin,
Ick kan, ick wil, ick sal, ick moet,
Verheffen haer op-staende voet,
Gy lieden gaet naer Kevelaer,
Ick volgh u met'er herten naer,
Ick sou wel willen mede gaen,
Maer moet mijn Schaepkens gaede slaen,
Ick heb hier nogh al menigh boom,
Die staen ontrent den waeter stroom,
En dat ick daer met u sou doen,
Gaen ick verbelden in dit groen,
Ick schreef Maria in mijn hert,
Gelijck ick nu doen in dit bert,
Op dat sy wies in elcken Mensch,
Gelijck ick in dees Boomen wensch,
Nu wild' ick wel dat elcken Tack,
Niet anders als Maria sprack,
Nu wild' ick dat haeren Naem,
Op elcken Loof gewasschen quam,
En dat m' hier sulcke Vruchten vont,
Op welckers schel Maria stont,
Dat jeder kern een herte was,
Daer in men oock Maria las,
De Boomen waeren nogh soo schoon,
De Tacken hadden beter toon,
Het jeughdigh Loof stont noch soo dicht,
De schel had eens soo bly gesicht,
Al was de kern dan noch soo kleyn,
Men souse prijsen soo ick meyn;
De Vruchten smolten in den mondt,
En waeren noch soo seer gesondt,
Ick quam noch eens soo lief in't wout,
Ick waeckte snachts noch eens soo stout,
Als ick sou slapen op dit loof,
Dan vreesde ick geen wolven roof.

De Tacken die daer boven staen,
 En sonden dan geen Blixem slaen;
 Te mogen eten van dees Vrucht,
 Waer mijnen wensch en mijn genucht,
 En van de kernen die sy gaf,
 Daer trock ick jonge Boomtjes af,
 Soo dat ghy haest in het wout,
 Niet als Maria vinden soudt;
 Dan waer Maria 's Naem bekennt,
 Dan sou sy leven sonder ent,
 Dan wild' ick als ick sterven sou,
 Dat sy mijn graf vereeren wou,
 En wiert daer nevens my geplant,
 Van daer het loof rees in het sant,
 Ick sey, soo menigh loofje viel,
 Maria helpt mijn arme Ziel.

Dit waeren de Minne-suchten die speelden in 't gemoedt van eenen herder, die soght den Name van de H. Maeget Maria te verbreyden.

Tot verwervinge van een langh gewensten peys

Stemme: Jerusalem gy schoone stadt.

O Kevelaer, O Heyligh landt,
 Waer dat de Maget wort gevonden,
 Die met haer Moederlijcke handt,
 Eens sal versoeten onse wonden;
 Wy hebben nu soo menigh jaer,
 Om eenen vasten peys gebeden,
 Tot vreughden van ons allegaer,
 Tot baet en voorspoedt van de Steden.
 Slaet dan ô Maeght! u oogen neer,
 Aensiet ons op-geheven handen;
 Geeft ons dogh eens den Vrede weer,
 En jaeght den oorlogh uyt ons landen,

Gy hebt den peys ons voort-gebraght,
 Die in den peys oock is geboren;
 Geeft gy den peys niet door u macht,
 Soo blijft den peys verloren.

Liedeken.

Stemme: *Ach vind' ick u hier.*

Komt ô Lieven mensch, komt volght kloeck aen,
 Al die in doefheyt sijt,
 En wensch te sijn verblijdt,
 En hoort naer mijn vermaen,
 Siet waer ick u voortaan:
 'k Loop tot die troosters' is van allegaer,
 Al die hunnen toevlucht nemen recht tot haer,
 Tot Maria die men eert,
 Die men leert, In Kevelaer.

2. Want daer vind' ick al wat ick wensch,
 Al wat'er dienstigh is,
 Tot mijn hersteltenis,
 'k Sien daer lichaemelijck,
 't Geen ick wensch geestelijck,
 Mensch, mensch, die droevigh was en die nu hoort
 Blinde, den stommen die doet nu selfs sijn woordt,
 Die te voren kreupel was,
 Niet van pas, gaet rechte-voort.

3. O Troost der droevigen, Maria Maeght,
 Mijn arme Ziel aen siet,
 Die light in groot verdriet,
 Die U haer ellend' klaeght,
 Dat sy in wendigh draeght,
 Haere sonden hebben haer van't licht berooft,
 Haere sonden hebben haer't gehoort verdooft,
 Want zy heeft den quaden raet,
 Vroegh en laet, te vast gelooft.

4. Maer gy, die niemant van u wegh en jaeght,
 Wie het oock wesen magh,
 En hoe diep dat hy lagh,
 Versmoort in't quaet, gy draeght,
 Hem d'hulp die hy vraeght.
 Als hy komt met rouw en bedroeft gemoet,
 Als hy voor sijn sonden doet bequaeme boet,
 Soo wordt hy door u bemint,
 Wordt Godes kindt, Besiet het goet.

5. Mijn arme ziel dat toch mede deylt,
 ô Troost! ô soete maeght,
 Die gunst die zy u vraeght,
 Dat sy van sonden vrij,
 Magh wesen eeuwich blij;
 Op dat zy waerachtelijck getuygen magh,
 Die was blind, dat sy door uwe hulpe sagh,
 Als sy was in Kevelaer, En haer daer,
 Voor uw' voeten lagh.

Het Pelgrimken scheydende van Kevelaer, beveeldt sigh in de bescherminge van de heylige Maget.

Op de wijze: Wat sal ick gaen beginnen.

Adjeu, adjeu wy scheyden,
 Adjeu ô Kevelaer,
 Al trecken wy ter Heyden,
 Wy laeten't herte daer,
 Adjeu ô maget soet,
 Die ons bewaeren moet.
 Wy sullen ons gesellen,
 Als wy zijn weer gekeert,
 Tot uwen lof vertellen,
 Hoe gy hier wordt ge-eert,
 Adjeu ô Maget soet,
 Die ons bewaeren moet.

Die aen de Schamber woonen,
 En die aen Kempen-lant,
 Om eer aen u te toonen,
 Zijn daer gelijcker hant,
 Adjeu ô Maget soet, die ons bewaeren moet.

Adjeu, adjeu wy scheidn,
 Adjeu dan Kevelaer,
 Adjeu wy gaen ter heyden,
 Maer laeten't herte daer,
 Adjeu ô Maget soet.

***Liedeken tot lof en eer van de alderheylighste maget ende moeder Godts
 Maria.***

Op de wijze: Alsoo't begint.

1. O suyver Koningin,
 Van 't Hemels huysgesin, Groet ick Maria.
 Volmaeckte Maget schoon,
 Die staet tot by Godts throon, Groet ick Maria.
2. U die sijt moeder van,
 Alle die gelooven kan, Groet ick Maria.
 Die troost den droeven Geest,
 En hoop den sondaer geeft, Groet ick Maria.
3. Uyt't diepste van mijn kracht,
 Soo roep ick dagh en nacht, Ick groet Maria.
 Als balling in dit dal,
 Uyt Adams droeven val, Groet ick Maria.
4. Mijn hert en mijn gemoet,
 Met elke druppel bloedt, Die groet Maria.
 Met schulden kleyn en groot,
 Met tranen bloedigh root, Groet ick Maria.
5. In u betrouwen wy,
 Tot u soo stieren wy, Dees groet Maria.

Met suchten seggen wy,
 Met tranen singen wy Ick groet Maria.

6. Soo my de straf benouwt,
 Van sonden menigh fout, Groet ick Maria.
 Terstont met vallen troost,
 Dan is mijn siel verlost, Voel ick Maria.

7. Als my de werelt vlijt,
 Den Duyvel stricken leyt, Groet ick Maria.
 Als my het vleesch verbleyt,
 En aendoet menigh streyt, Groet ick Maria.

8. Een van de grootste dry,
 Die sceppte Godt sijt gy, O maeght Maria.
 Wat uwen Sone 't is
 Die uwen Vader is, En Godt, Maria.

9. Al wie hier boven leeft,
 Sigh onder u begeeft, O maeght Maria.
 Want gy de Moeder sijt,
 Van die ons heeft verblijt, O maeght Maria.

10. Een moeder ende maeght,
 Die uwen schepper draeght, Zyt gy Maria.
 Dit is aen u gesicht,
 En voorts aen niemant niet, Als u Maria.

11. De groote weerdigheyt,
 Is uwe moederheyt, O Maget Maria.
 De grootste suyverheydt,
 Is uwe reynigheyt, O maget Maria.

12. U liefde tot den mensche,
 Is meerder als ick wench, O Maget Maria.
 Het meeste dat Godt verblijt,
 Is de ootmoedigheyt, In u Maria.

13. Dat u te boven gaet,
 En hooger als gy staet, Is Godt Maria.
 Dat gy te boven gaet,
 In al dat leeger staet, Is Godt Maria.

14. All' wat de Kercke bidt,

Dat klimt tot daer gy sit, O maeght Maria.
 Wte is't die d'Engels hoort?
 Voor den mensch bid, Verhoort ons doch Maria.
 15. Komt dan met grooten spoet,
 Tot my die ligh en vroet, In't quaet Maria.
 Aensiet my sondigh mensch,
 En suyvert my naer wensch, O maeght Maria.
 16. Gy zijt dat wel gewent,
 Dat gy aensiet d'ellent, Van my Maria.
 Wanneer sal't wesen togh,
 Dat gy eens geeft u sogh, Aen my Maria.
 17. Uw' borsten zijn een mondt,
 Soo is oock Iesus wondt, O maeght Maria.
 Thoont beyde die voor my,
 Soo ben ick los en vry, O maeght Maria.
 18. Uw' goedertierenthey, Groet ick Maria.
 En uw' bermhertighey, Groet ick Maria.
 Ick kome met ootmoet,
 En presenteer dees groet, Aen u Maria.
 19. All' wat den Hemel heeft,
 En in de aerde leeft Dat groet Maria.
 De schepsels roepen al,
 Soo lanck elck wesen sal, Ick groet Maria.
 20. All' dat'er vast blijft staen,
 Oft van zijn plaets kan gaen, Dat groet Maria.
 Sy seggen hondert-mael,
 Sy seggen duystent-mael, Ick groet Maria.
 21. Veel meer als hondert-mael,
 Veel meer als duysent-mael, Groet ick Maria.
 Wat noem ick eenigh tijdt,
 Al in der eeuwighey, Groet ick Maria.
 22. Den Paus en Cardinael,
 Die seggen menighmael, Ick groet Maria.
 Den Keyser met zijn hof,
 Verbreyden uwen lof, O maeght Maria.

23. De princen van de Kerck,
 Die roepen even sterck, Ick groet Maria.
 Op elcken druppel bloedt,
 Soo staet'er dese groet, Ick groet Maria.
24. Getrouwde van het landt,
 Die roepen t'allen kant, Ick groet Maria.
 De lelie van de maeght,
 Op haere blaeders draeght, Ick groet Maria.
25. All' dat'er laeren heeft,
 Oft oock maer dagen leeft, Dat groet Maria.
 Den brandend' Seraphin,
 Den wijsen Cherubin, Die groet Maria.
26. Aerts-Engels singen bly,
 En daer de Engels by, Ick groet Maria.
 Niet eenen Hemels Geest,
 Oft hy singht om het meest, Ick groet Maria.
27. All' dat hier boven is,
 All' dat hier onder is, Dat groet Maria.
 Niet eenen Hemels Geest,
 Of hy singht op het meest, Ick groet Maria.
28. Geheel mijn ingewant,
 Uyt liefde vlamt en brandt, Tot u Maria.
 Al dat den Hemel deekt,
 Sigh tot u groet verweckt, O maeght Maria.
29. All' dat geschapen zijt,
 Komt singht tot vyants spijt, En groet Maria.
 Gy sterren, Son en Maen,
 Blijft hier wat stille staen, En groet Maria.
30. Soo veel daer stralen zijn,
 In volle sonnenschijn, Komt groet Maria.
 Soo menigh vruchtbaer bladt,
 Ick bidd' u blijft hier wat, En groet Maria.
31. Soo menigh water-strael,
 Komt seght hier al-te-mael, Ick groet Maria.
 Soo menigh aerde graen,

Als op de velden staen, Komt groet Maria.
 32. Komt soo veel pluymen van,
 All' wat'er vliegen kan, En groet Maria.
 Komt soo veel graten van,
 All' dat'er swemmen kan, En groet Maria.
 33. Soo menigh vlockxken sneeuw,
 Oyt viel in dese eeuw, Komt groet Maria.
 Soo menigh druppel douw,
 Gebenedijdt dees Vrouw, En groet Maria.
 34. Soo menigh blaeyken gras,
 Als oyt op d'aerde was, Komt groet Maria.
 Soo menigh graentjen sant,
 Als light aen de Zee kant, Komt groet Maria.
 35. Soo menigh sierken is,
 Komt singht dees groetenis, En looft Maria.
 Soo menigh stemme sanck,
 Soo menigh Eccho klanck, Komt groet Maria.
 36. Soo menigh oogenblick,
 Soo komt, noch duysent dick, En groet Maria.
 Soo menigh puntjen tijdt,
 Als is in'd Eeuwigheyt, Komt groet Maria.
 37. 'k En weet niet anders meer,
 Te vinden tot uw' eer, O Maget Maria.
 Als dat het hemels hof,
 Verbreyden uwen lof, En groet Maria.
 38. Als dat het aerdsche dal,
 Wees groet singht overal, Ick groet Maria.
 En met dit boven all',
 Ick altijd groeten sal, U maeght Maria.
 39. Ontfanght dees groeten al,
 Soo langh ick leven sal, O Maget Maria.
 En als ick sterven moet,
 Roep ick noch weest gegroet, O Maget Maria.
 40. Begraven in een hol,
 Soo is mijn hert noch vol, Van u Maria.

En in der eeuwigheyt,
'k Sal roepen daer gy zijt, Ick groet Maria.

Hymnus S.S. Ambrosii, & Augustini.

*Te Deum Laudamus: te Dominum consitemur,
te aeternum Patrem: Omnis terra veneratur.
Tibi omnes Angeli: tibi coeli, & universae potestates.
Tibi Cerubin & Seraphin, incessabili voce proclamant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dominus Deus Saboth.
Pleni sunt coeli & terra: Majestatis tuae gloria.
Te gloriosus Apostolorum chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudet exercitus.
Te per orbem terram: sancta confitetur Ecclesia.
Patrem immensae Majestatis.
Venerandum tuum verum & unicum Filium.
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti virginis uterum.
Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna coelorum.
Tu ad dextram Dei sedes: in gloria Patris.
Judex crederis esse venturus.
Te ergo quaesumus tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.
Aeterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari.
Salvum fac populum tuum Domine: & benedic haerediati tuae*

*Et rege eos, & extolle illos usque in aeternum.
 Per singulos dies benedicimus te.
 Et laudamus nomen tuum in saeculum: & in saeculum saeculi.
 Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.
 Miserere nostri Domine: miserere nostri.
 Fiat Misericordia tua Domine super nos, que madmodum speravimus in te.
 In te Domine speravi: non confundar in aeternum.*

***Lof sangh van S. Ambrosius, en S. Augustinus tot de Alderheylighste
 Dryvuldigheyt.***

Te Deum Laudamus.

O Godt! wy loven u, wy belijden u eenen Heere te wesen,
 U den eeuwigen Vader eert het gans aertrijck.
 U singen al de Engelen, de Hemelen ende alle de krachten.
 Cherubinen en Seraphinen singen u met geduerige stemmen.
 Heyligh, Heyligh, Heyligh: is den Heere Godt der Heyschaeren,
 De Hemelen ende Aerden sijn vol van de Majesteyt uwer Heerlijckheydt.
 U looft den glorieusen Choor der Apostelen.
 U looft het loffelijck getal der Propheten.
 U looft het blinkende heyr der Martelaeren.
 De H. Kercke over den omganch der aerde beleyt u.
 Den Vader en ongemeten der majesteyt.
 Uwen eerweerdigen, waerachtigen ende eenigen

Sone.

Ende oock den Vertrouster den H. Geest.

Christe, gy sijt eenen Koninck der glorien.

Gy sijt des Vaders eeuwigen Sone.

Als gy om den Mensch te verlossen de menschey[t] soudt aennemen, soo en hebby des maeghets Lichaem niet geschroomt.

Gy verwonnen hebbende de steking des doodts, hebt de geloovigen geopent het rijk der Hemelen.

Gy sit ter rechte hant Godts in glorie uws Vaders

Men gelooft dat gy sijt den toekomende rechter.

Daerom bidden wy u, komt ons uwe dienaers te hulpe, die gy met u dierbaer bloet verlost hebt.

Maeckt dat zy-lieden onder uwe Heylige met de eeuwige glorie begaeft worden.

Heere maeckt u volk saligh en gebenedijt u erfeel.

Ende regeertse, en verheftste tot in der eeuwigheyt.

Van dagh tot dagh gebenedijden wy u.

Ende loven uwen Naem in der eeuwigheyt,

Ende in der eeuwigheyt der eeuwigheden.

Geweerdicht u Heere, ons in desen dage sonder sonden te bewaeren.

Ontfermt u onser Heere, ontfermt u onser.

Laet over ons uwe bermhertigheyt geschieden, gelijk wy in u gehoopt hebben.

In u Heere heb ick gehoopt, ick en sal niet beschaemt worden in der eeuwigheyt.

FINIS.